

Sygn. akt *XVI GC 971/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Cezary Skwara
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Agnieszka Rozen

po rozpoznaniu 23 września 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. S.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o uchylenie uchwały

1. oddala powództwo;
2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie od powoda K. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. dziesięciokrotnej wysokości kosztów sądowych oraz wynagrodzenia jednego adwokata lub radcy prawnego;
3. zasądza od powoda K. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1 080 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Cezary Skwara

Sygn. akt *XVI GC 971/17*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 października 2021 r.

Pozwem z dnia 27 października 2017 r. (data nadania pozwu) powód K. S. wniósł o uchylenie uchwały nr (...) zwyczajnego walnego zgromadzenia pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. z dnia 27 września 2017 r. w sprawie udzielenia członkowi rady nadzorczej absolutorium z wykonywania obowiązków za rok obrotowy rozpoczynający się 1 kwietnia 2016 r. i kończący się 31 marca 2017 r., na podstawie której udzielono M. S., członkowi rady nadzorczej pozwanej spółki, absolutorium z wykonywania przez niego obowiązków za okres od 29 września 2016 r. do 31 marca 2017 r. w roku obrotowym rozpoczynającym się 1 kwietnia 2016 r. i kończącym się 31 marca 2017 r. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż M. S. uzyskał absolutorium pomimo tego, że jako członek rady nadzorczej spółki, a później jej przewodniczący, m.in. dopuścił się do przeprowadzenia przez zarząd pozwanej spółki emisji obligacji spółki serii (...) oraz (...) o łącznej wartości nominalnej (...) zł, bazując na nieprawdziwym obrazie sytuacji majątkowej pozwanego przedstawionym w wymagającym dalekich korekt sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy zakończony w dniu 31 marca 2016 r. Jak wskazał powód, korekty te zostały ujawnione przez pozwanego dopiero w dniu 29 listopada 2016 r., tj. po uzyskaniu ww. środków finansowych od inwestorów. Jak podkreślił powód, M. S. nie podjął żadnych działań, mimo że miał możliwość spowodowania, aby jeszcze przed realizacją wspomnianych emisji obligacji spółki przekazano do publicznej wiadomości informacje dające inwestorom rzeczywisty obraz sytuacji finansowej pozwanej spółki. Zdaniem powoda M. S. nieprawidłowo wykonywał swoje obowiązki związane ze sprawowaniem funkcji przewodniczącego rady nadzorczej, w związku z czym nie było podstaw do udzielenia mu absolutorium. Zdaniem powoda M. S. zachowywał bierną postawę wobec nieprawidłowości związanych z prowadzeniem spraw pozwanej spółki przez jej zarząd, w tym rozliczania zobowiązań podatkowych pozwanego związanych z zawarciem przez niego umowy subpartycypacji ze spółką zależną (...). Wobec wydania interpretacji podatkowej przez właściwy organ, pozwana spółka złożyła korekty zeznań podatkowych za lata podatkowe począwszy od roku 2013/2014 do roku 2015/2016 oraz zapłaciła zaległy podatek dochodowy. Jak podkreślił powód, powyższe okoliczności były zatajane przez pozwaną spółkę aż do dnia 29 listopada 2016 r. Zdaniem powoda M. S. powinien doprowadzić do tego, aby jeszcze przed realizacją emisji obligacji pozwanej spółki do publicznej wiadomości zostały przekazane informacje dające inwestorom rzeczywisty obraz sytuacji finansowej pozwanej spółki. Jak wskazał powód, podjęcie zaskarżonej uchwały jest sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz godzi w interesy spółki. Powód w kwestii legitymacji do wniesienia pozwu w niniejszej sprawie wskazał, iż przysługuje mu ona jako członkowi rady nadzorczej pozwanej spółki (pозew k. 2-398).

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 marca 2018 r. (wpływ bezpośredni) pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej określonej w § 8 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż zaskarżona uchwała, jak i wszelkie działania M. S. nie godzą w interesy pozwanej spółki. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał, iż M. S., obejmując funkcję członka rady nadzorczej w dniu 29 września 2016 r., miał wiedzę na temat rzekomych nieprawidłowości w działalności pozwanej spółki oraz dysponował środkami, aby wstrzymać emisję obligacji, realizowanej na podstawie uchwał z września. Pozwany wskazał, iż niniejsza sprawa jest wynikiem konfliktu pomiędzy pozwaną spółką a spółką (...), powiązaną z powodem, która pierwotnie miała połączyć się z pozwaną spółką. Zdaniem pozwanego, działania powoda podejmowane w porozumieniu ze spółką (...) mają na celu destabilizację pozwanej spółki. Pozwany wskazał także, iż interpretacja podatkowa, na którą powołuje się powód, została uchylona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie. Jednocześnie pozwany stwierdził, iż zawsze podważał zasadność wydanej interpretacji podatkowej, a zatem nie wystąpiła potrzeba jej podania do powszechnej wiadomości. Jak wskazał pozwany, wbrew twierdzeniom powoda, przed powołaniem w skład rady nadzorczej, M. S. nie dysponował informacjami dotyczącymi funkcjonowania pozwanej spółki, z wyjątkiem tych, które zostały zawarte w raporcie due diligence, przeprowadzonego przez grupę (...). Ponadto pozwany wskazał, iż zaskarżona uchwała nie godzi w interesy pozwanej spółki, gdyż nie prowadzi do zrzeczenia się przez nią roszczeń o naprawienie szkody przez M. S. (odpowiedź na pozew k. 437-1337).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2013 r. (...) Spółka Akcyjna w W. (dalej jako: (...)) zawarł ze swoją jednostką zależną, tj. (...) S.A. w Luksemburgu umowę subpartycypacji portfela wiarygodności należących do (...).

(Dowód: raport bieżący (...) nr (...)/2013 z dnia 30 września 2013 r. k. 299-300).

W dniu 12 kwietnia 2016 r. spółka (...) złożyła do Dyrektora Izby Skarbowej w W. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w kwestii podatku dochodowego od osób prawnych w związku z zawartą z (...) S.A. w Luksemburgu umową subpartycypacji portfela wierzytelności należących do (...). Zgodnie ze stanowiskiem (...) zawartym w powyższym wniosku, spółka powinna rozpoznać przychód z tytułu ww. umowy w dniu jej zawarcia.

(Dowód: wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej k. 950-973).

(...) podjął rozmowy z (...) w B. w Holandii (dalej jako: (...) Holandia”), celem pozyskania spółki jako większościowego inwestora w akcjonariacie spółki (...), w drodze nabycia przez potencjalnego inwestora istniejących akcji spółki (...) od jej dotychczasowych akcjonariuszy w trybie wezwania.

(Dowód: raport bieżący (...) nr (...)/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. k. 96-97).

Przed podjęciem decyzji co do ogłoszenia wezwania na zakup akcji spółki (...), w okresie maj-czerwiec 2016 r., na zlecenie (...) zostało przeprowadzone przez podmiot zewnętrzny badanie due diligence dotyczące całej struktury organizacyjnej grupy (...), jak i samej spółki (...), wraz z m.in. przedstawieniem ich sytuacji finansowej, prawnej oraz działalności operacyjnej.

(Dowód: zeznania świadka P. S. (1) k. 1446; zeznania świadka P. P. (1) k. 1468-1469; zeznania świadka J. L. k. 1482v; zeznania świadka D. D. k. 1502; zeznania prezesa zarządu pozwanej spółki (...) k. 1647-1651).

W dniu 21 lipca 2016 r. Dyrektor Izby Skarbowej w W., działający z upoważnienia Ministra Finansów, wydał interpretację indywidualną (...) stwierdzając, iż stanowisko (...) zawarte we wniosku z dnia 12 kwietnia 2016 r. jest nieprawidłowe. Ponadto organ podatkowy stwierdził, iż umowa subpartycypacji powinna być rozliczana dopiero w dniu otrzymania ceny.

(Dowód: interpretacja indywidualna (...) k. 975-997).

W dniu 26 lipca 2016 r. (...) Holandia dokonał wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji, w związku z planowanym nabyciem przez (...) Holandia akcji spółki (...). Przedmiotem wezwania było 8 538 095 akcji zwykłych na okaziciela spółki (...) o wartości nominalnej (...) zł każda, będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, organizowanym przez Giełdę Papierów Wartościowych, reprezentujących 66% kapitału zakładowego spółki (...) i dających prawo do 8 538 095 głosów w walnym zgromadzeniu spółki. Jedna akcja uprawniała do jednego głosu na walnym zgromadzeniu spółki. (...) Holandia był jedynym podmiotem nabywającym akcje spółki (...) w wezwaniu. Podmiotem dominującym wobec wzywającego był (...)

(Dowód: wezwanie do zapisywania się na sprzedaż akcji spółki (...) k. 99-108).

W odpowiedzi na wezwanie (...) do usunięcia naruszenia prawa Minister Finansów stwierdził w piśmie z dnia 31 sierpnia 2016 r. brak podstaw do zmiany stanowiska wyrażonego w interpretacji indywidualnej (...). Spółka (...) w dniu 17 października 2016 r. wniosła skargę na powyższą interpretację indywidualną.

(Dowód: uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2017 r. k. 1014).

W dniu 28 września 2016 r. zarząd spółki (...) powziął uchwałę w sprawie emisji 100 000 sztuk obligacji serii (...) o łącznej wartości nominalnej (...) zł. W dniu 3 października 2016 r. zarząd spółki (...) powziął uchwałę w sprawie zmiany warunków emisji obligacji serii (...), zmieniając przypadki naruszenia skutkujące możliwością żądania wcześniejszego wykupu obligacji.

(Dowód: raport bieżący (...) nr (...) z dnia 28 września 2016 r. k. 134-135; raport bieżący (...) nr (...) z dnia 28 września 2016 r. k. 137-138).

(...) Holandia nabyła w wyniku wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji spółki (...) 7 911 380 akcji zwykłych na okaziciela spółki (...), stanowiących 61,16% ogólnej liczby akcji spółki i uprawniających do 7 911 380 głosów odpowiadających 61,16% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu spółki.

(Dowód: raport bieżący (...) nr (...)/2016 z dnia 9 września 2016 r. k. 110; raport bieżący (...) nr (...)/2016 z dnia 9 września 2016 r. k. 112).

W dniu 29 września 2016 r., podczas zwyczajnego walnego zgromadzenia (...), została podjęta uchwała nr (...) w sprawie ustalenia liczby członków rady nadzorczej spółki. Zgodnie z § 1 uchwały, liczba członków rady nadzorczej została określona na 5 osób. Zgodnie z § 2 uchwały, weszła ona w życie z chwilą jej podjęcia. Liczba akcji, z których oddano ważne głosy wynosiła 12 255 412, przy czym procentowy udział akcji, z których oddano ważne głosy w kapitale zakładowym wynosił 94,73%. Za przyjęciem uchwały oddano 7 914 380 głosów, przeciw uchwale oddano 4 268 134 głosów, a także o głosów zostało oddanych za wstrzymaniem się. Pełnomocnik akcjonariusza reprezentujący (...) Spółkę Akcyjną zgłosił sprzeciw do powyższej uchwały.

Uchwała nr (...), podjęta podczas ww. zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki, dotyczyła wyboru członków rady nadzorczej spółki. Zgodnie z § 1 powyższej uchwały, akcjonariusz spółki (...), tj. (...) Spółka Akcyjna, po przeprowadzeniu głosowania tajnego w drodze głosowania w grupie powołali w skład rady nadzorczej (...) na nową kadencję K. S.. Zgodnie z § 2 uchwały nr(...), celem wzmocnienia nadzoru (...) Spółka Akcyjna delegowała K. S. do stałego, indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych. Zgodnie z § 3 ww. uchwały, weszła ona w życie z chwilą jej podjęcia. Liczba akcji, z których oddano ważne głosy wynosiła 4 268 1334, przy czym procentowy udział akcji, z których oddano ważne głosy w kapitale zakładowym wynosił 32,99%. Za przyjęciem uchwały oddano 4 268 134 głosów, przeciw uchwale oddano o głosów, a także o głosów zostało oddanych za wstrzymaniem się.

Podczas zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) została także oddana uchwała nr 7/2016 w sprawie powołania pozostałych członków rady nadzorczej spółki. Zgodnie z § 1 powyższej uchwały, zwyczajne walne zgromadzenie spółki powołała M. S. w skład rady nadzorczej spółki na nową kadencję. Zgodnie z § 2 uchwały, weszła ona w życie z chwilą jej podjęcia. Liczba akcji, z której oddano ważne głosy wynosiła 4 268 1334, przy czym procentowy udział akcji, z których oddano ważne głosy w kapitale zakładowym wynosił 61,17%. Za przyjęciem uchwały oddano 7 914 380 głosów, przeciw uchwale oddano o głosów, a także o głosów zostało oddanych za wstrzymaniem się.

Uchwały o nr (...) podjęte podczas zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) dotyczyły powołaniach pozostałych członków rady nadzorczej spółki.

(Dowód: raport bieżący (...) nr (...) z dnia 29 września 2016 r. k. 55-56; protokół ze zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) z dnia 29 września 2016 r. k. 57-71; odpis z KRS dotyczący spółki (...) k. 73-82; raport bieżący (...) nr (...) z dnia 19 października 2016 r. k. 114).

M. S. pełnił funkcję jedyne go członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(Dowód: odpis z KRS dotyczący spółki (...) k. 86-91).

W dniu 3 października 2016 r. zwyczajne walne zgromadzenie spółki (...) zatwierdziło sprawozdanie zarządu z działalności spółki (...) oraz Grupy (...), a także jednostkowe sprawozdanie (...) spółki (...) oraz Grupy (...) za rok obrotowy rozpoczynający się w dniu 1 kwietnia 2015 r. oraz kończący się w dniu 31 marca 2016 r.

(Dowód: raport bieżący (...) z dnia 3 października 2016 r. k. 282-297).

W dniu 6 października zarząd spółki (...) podjął uchwałę w sprawie warunkowego przydziału obligacji serii (...). Zapisy na oferowane 100 000 obligacji prowadzone były dnia 6 października 2016 r. i w tym dniu zapisy złożyło 36 inwestorów, w wyniku czego spółka warunkowo przydzieliła 100 000 obligacji o łącznej wartości (...) zł z zastrzeżeniem, że ostateczny przydział obligacji zostanie dokonany przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych

S.A. na skutek realizacji instrukcji rozliczeniowych i opłacenia przez inwestorów obligacji przydzielonych im warunkowo zgodnie z uchwałą. W dniu 7 października 2016 r. został spełniony warunek przydziału obligacji serii (...), tj. obligacje zarejestrowano w KDPW na podstawie realizacji instrukcji rozrachunku, o którym mowa w § 11 Szczegółowych Zasad Działania Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. Obligacje zostały prawidłowo opłacone przez inwestorów, którym spółka w dniu 6 października 2016 r. warunkowo przydzieliła obligację, w związku z czym emisja obligacji doszła do skutku.

(Dowód: raport bieżący (...) z dnia 6 października 2016 r. k. 140; raport bieżący (...) z dnia 10 października 2016 r. k. 142).

W dniu 27 października 2016 r. zarząd spółki (...) podjął uchwałę w sprawie emisji 20 000 sztuk obligacji serii (...), o łącznej wartości nominalnej (...) zł.

(Dowód: raport bieżący (...) z dnia 6 października 2016 r. k. 144-145).

W dniu 7 listopada 2016 r. zarząd spółki (...) podjął uchwałę w sprawie warunkowego przydziału obligacji serii (...). Zapisy na oferowane 20 000 obligacji prowadzone były w dniu 7 listopada 2016 r. W tym dniu zapisy złożyło 9 inwestorów, w wyniku czego spółka (...) warunkowo przydzieliła 20 000 obligacji o łącznej wartości (...).

(Dowód: raport bieżący (...) z dnia 7 listopada 2016 r. k. 147).

W dniu 8 listopada 2016 r. został spełniony warunek przydziału obligacji serii (...), tj. obligacje zarejestrowano w KDPW na podstawie realizacji instrukcji rozrachunku, o którym mowa w § 11 Szczegółowych Zasad Działania Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. Obligacje zostały prawidłowo opłacone przez inwestorów, którym spółka w dniu 7 listopada 2016 r. warunkowo przydzieliła obligacje, wobec czego emisja obligacji doszła do skutku.

(Dowód: raport bieżący (...) z dnia 8 listopada 2016 r. k. 149).

W śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym grupy kapitałowej (...) oraz spółki (...) z listopada 2016 r. została zawarta informacja o wydaniu interpretacji indywidualnej (...) przez Dyrektora Izby Skarbowej w W..

(Dowód: śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej (...) oraz spółki (...) k. 370)

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez (...) interpretację indywidualną (...) z dnia 21 lipca 2016 r.

(Dowód: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2017 r. wraz z uzasadnieniem k. 1000-1022).

W dniu 27 września 2017 r., na podstawie uchwały nr (...) zwyczajne walne zgromadzenie spółki (...) udzieliło M. S. absolutorium z wykonywania przez niego obowiązków za okres od dnia 29 września 2016 r. do dnia 31 marca 2017 r. w roku obrotowym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia 2016 r. i kończącym się w dniu 31 marca 2017 r.

(Dowód: protokół zwyczajnego walnego zgromadzenia spółki (...) z dnia 27 września 2017 r. k. 1261-1326).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania. Pozostałe dokumenty znajdujące się w aktach nie miały kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Stan faktyczny Sąd ustalił także na podstawie zeznań świadków P. P. (2), P. S. (1), J. L., D. D. oraz prezesa zarządu pozwanej spółki M. S., które były spójne, logiczne oraz korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Sąd za nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego uznał zeznania B. D. oraz I. C., gdyż w przeważającej części dotyczyły one konfliktu w radzie nadzorczej spółki (...) oraz sporu ze spółką (...), co należało uznać za okoliczności nieistotne w niniejszej sprawie. Również za nieprzydatne należało uznać zeznania powoda K. S., gdyż stanowiły one powielenie stanowiska strony powodowej, subiektywną ocenę działań M. S. oraz jego wiedzy w kwestii raportu due diligence, co również stanowiło okoliczność nieistotną.

Częściowo, w zakresie dotyczącym konfliktu K. S. i spółki (...) oraz pozwanej spółki oraz związanych z tym postępowań sądowych Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadka P. S. (2) (stan prawny przed 7 listopada 2019 r.) oraz na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2020.1575, dalej jako: „k.p.c.”) pominął wniosek o przesłuchanie świadka J. L. oraz stron postępowania.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia uchwały rady nadzorczej spółki (...) z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie przez (...) zobowiązania poprzez emisję obligacji, bowiem okoliczność wyrażenia tego rodzaju zgody nie była sporna pomiędzy stronami.

Na podstawie art. 235⁽²⁾ § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. Sąd pominął dowód strony powodowej o zobowiązanie M. S., pozwanej spółki oraz (...) do złożenia w trybie art. 248 k.p.c. dokumentu w postaci raportu due diligence. Należało podzielić stanowisko strony pozwanej, iż powyższe wnioski dowodowe były spóźnione, a ponadto zgodnie z chronologią zdarzeń informacje o interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w W. nie mogły zostać zawarte w raporcie due diligence, co zostanie szczegółowo wyjaśnione w późniejszej części niniejszego uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić w całości.

Podstawę roszczenia powoda stanowił art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U.2020.1526, dalej jako: "k.s.h."), zgodnie z którym uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna ze statutem bądź dobrymi obyczajami i godząca w interes spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie akcjonariusza może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Wniesionym w niniejszej sprawie pozwem powód wnosił o uchylenie uchwały nr (...)zwyczajnego walnego zgromadzenia pozwanej spółki z dnia 27 września 2017 r. w sprawie udzielenia członkowi rady nadzorczej absolutorium z wykonywania obowiązków za rok obrotowy rozpoczynający się 1 kwietnia 2016 r. i kończący się 31 marca 2017 r., na podstawie której udzielono M. S., członkowi rady nadzorczej pozwanej spółki, absolutorium z wykonywania przez niego obowiązków za okres od 29 września 2016 r. do 31 marca 2017 r. w roku obrotowym rozpoczynającym się 1 kwietnia 2016 r. i kończącym się 31 marca 2017 r. Zdaniem powoda zaskarżona uchwała była sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz godziła w interesy spółki (...).

Przed przystąpieniem do rozważenia kwestii spełnienia przesłanek z art. 422 § 1 k.s.h. należy wskazać, iż okoliczność konfliktu pomiędzy powodem oraz spółką (...) a pozwaną spółką nie była istotna w niniejszej sprawie. Powyższa kwestia mogła mieć wpływ na działania oraz motywacje stron, jednak jednocześnie była ona irrelevantna w kontekście oceny tego, czy zaskarżona przez powoda uchwała była sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz godziła w interesy pozwanej spółki. Przeprowadzanie zatem postępowania dowodowego w ww. zakresie należało uznać za zbędne.

W kwestii legitymacji powoda do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż przysługiwała mu ona zgodnie z art. 422 § 2 pkt 1 k.s.h., jako członkowi rady nadzorczej pozwanej spółki. Rozważając natomiast spełnienie przesłanek z art. 422 § 1 k.s.h. należy wskazać, iż dobre obyczaje, w rozumieniu art. 249 k.s.h. są definiowane w orzecznictwie jako zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki, w tym wewnętrzne relacje pomiędzy współnikami i na jej otoczenie, a są związane z przestrzeganiem uczciwości kupieckiej oraz ogólnych zasad etycznych przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Są to takie zachowania oceniane według kryteriów etyczno - moralnych, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki zarówno na zewnątrz, jak i w stosunkach wewnętrznych, nastawione na poszanowanie interesów współników czy akcjonariuszy. Działanie w ramach tej przesłanki to działanie zgodne z prawem i wyznaczone przepisami, a świadome bezprawne działanie to działanie

niezgodne z dobrymi obyczajami w rozumieniu art. 422 k.s.h., które musi być zakwalifikowane jako zachowanie naruszające zasady uczciwego obrotu, przejawiające się w panujących obyczajach handlowych, a także jako zakłócające prawidłowe funkcjonowanie podmiotu Godzenie w interesy spółki ma miejsce natomiast wówczas, gdy podejmowane są działania mające na celu uszczuplenie majątku spółki, ograniczające zysk spółki, "uderzające" w dobre imię spółki lub organów, chroniące interesy osób trzecich kosztem interesów spółki (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2005 r., IV CK 607/04, LEX nr 289387; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 24 stycznia 2019 r., I AGa 117/18, LEX nr 3009795).

Należy wskazać, iż powód nie wykazał, że z pozwanej spółce doszło do nieprawidłowości finansowych. Okoliczność bezsporną stanowi fakt, iż pozwana spółka chcąc dokonać rozliczeń podatkowych związanych z zawarciem przez nią umowy subpartycypacji ze spółką zależną (...) złożyła do Dyrektora Izby Skarbowej w W. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w kwestii. Pozwana spółka oraz organ podatkowy zajmowały odmienne stanowiska co do należytego sposobu powyższych rozliczeń. Ostatecznie interpretacja indywidualna, która w części nie podzielała stanowiska pozwanej spółki, została uchylona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie. Zdaniem Sądu za błędne należy zatem uznać stanowisko powoda, iż w pozwanej spółce doszło do nieprawidłowości finansowych, bowiem kwestia ta stanowi jedynie różnicę w poglądach co do właściwego sposobu rozliczeń podatkowych i nadal nie została ostatecznie rozstrzygnięta.

Nawet gdyby przyjąć, że powyższa kwestia może być interpretowana jako nieprawidłowości finansowe występujące w pozwanej spółce, to powód w żaden sposób nie wykazał, iż M. S. miał o nich wiedzę. Formułując powyższe stanowisko powód opierał się bowiem przede wszystkim na fakcie sporządzenia raportu due diligence na zlecenie (...), z ramienia którego działał M. S.. Sama treść powyższego raportu, o przedstawienie którego wnosił powód, nie była w niniejszej sprawie istotna, niezależnie od znajomości treści powyższego raportu przez M. S., bowiem fakt, iż w powyższym raporcie nie została zawarta informacja o wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w W. interpretacji indywidualnej (...) wynika z samej chronologii zdarzeń. Powyższa interpretacja została wydana w dniu 21 lipca 2016 r. Ogłoszenie wezwania przez (...) Holandia do zapisywania się na sprzedaż akcji, w związku z planowanym nabyciem przez (...) Holandia akcji pozwanej spółki, miało miejsce w dniu 26 lipca 2016 r., co również stanowi okoliczność bezsporną. Powyższy raport został natomiast sporządzony w czerwcu 2016 r., a zatem przed wydaniem interpretacji indywidualnej, wobec czego informacja o ww. interpretacji wydanej przez właściwy organ nie mogła zostać zawarta w raporcie due diligence. Nawet gdyby omawiany raport został sporządzony w lipcu 2016 r., to i tak informacja o interpretacji indywidualnej z dnia 21 lipca 2016 r. nie mogła zostać w nim zawarta. Jeżeli bowiem ogłoszenie wezwania przez (...) Holandia do zapisywania się na sprzedaż akcji miało miejsce w dniu 26 lipca 2016 r. (czyli 5 dni po wydaniu przez właściwy organ interpretacji indywidualnej) to zgodnie z zasadami logiki powyższy raport musiał zostać sporządzony odpowiednio wcześniej, tak aby osoby decyzyjne mogły się z nim zapoznać. Ponadto fakt wydania interpretacji indywidualnej w dniu 21 lipca 2016 r. nie oznacza, iż tego samego dnia pozwany mógł się z nią zapoznać, gdyż biorąc pod uwagę czas doręczenia, nastąpiło to prawdopodobnie kilka dni później. Zdaniem Sądu należy zatem uznać, iż informacja o interpretacji indywidualnej (...) nie mogła zostać zawarta w raporcie due diligence, a zatem M. S. znając treść raportu i tak nie dowiedziałby się z niego o niewiążącej indywidualnej interpretacji wydanej przez Dyrektora Izby Skarbowej w W..

Na marginesie należy wskazać, że nawet przyjmując teoretycznie, iż w pozwanej spółce wystąpiły nieprawidłowości finansowe, a M. S. miał o nich wiedzę, czego jednak powód w żaden sposób nie wykazał, to również za niewykazane należy uznać twierdzenia powoda, iż M. S. posiadał instrumenty, które pozwoliłyby mu na zablokowanie przeprowadzenia przez zarząd pozwanej spółki emisji obligacji spółki serii (...) oraz (...). Zdaniem Sądu należy zatem uznać, iż powód nie wykazał, że zaskarżona uchwała była sprzeczna z dobrymi obyczajami.

W kwestii godzenia zaskarżonej uchwały w interesy pozwanej spółki należy wskazać, iż w interes spółki godzą wszelkie uchwały, które powodują wymierne, dające się określić straty materialne spółki, lub inne straty niewymierne, powodujące obniżenie wartości spółki, bądź skutkujące utratą dobrego imienia firmy. Uchwała walnego zgromadzenia godzi w interesy spółki także wówczas, gdy została podjęta przez akcjonariuszy ze świadomością, iż jej wykonanie w ujemny sposób wpłynie na sferę interesów spółki - czy to przez pomniejszenie jej majątku z korzyścią dla wspólników,

czy też przez uniemożliwienie spółce rozwoju prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 kwietnia 2015 r., VI ACa 829/14, LEX nr 1843242). Zdaniem Sądu bezspornie należy stwierdzić, iż strona powodowa nie wykazała, że po stronie pozwanego doszło do powstania szkody. Również za całkowicie gołosłowne należy uznać twierdzenia powoda co do obniżenia zaufania klientów wobec pozwanej spółki w wyniku podjęcia zaskarżonej uchwały, bowiem powód nawet nie podjął próby wykazania powyższej okoliczności. Powód nie wykazał także, iż istnieje ryzyko wystąpienia w przyszłości przez inwestorów wobec pozwanej spółki z jakimikolwiek roszczeniami, bowiem dotychczas, mimo upływu ok. 5 lat od emisji akcji pozwanej spółki, jedyną osobą zgłaszającą zastrzeżenia co do działalności M. S. oraz pozwanej spółki jest powód. Również za bezpodstawny należy uznać zarzut powoda, iż podjęcie zaskarżonej uchwały godzi w interesy pozwanej spółki, ponieważ prowadzi do zrzeczenia się przez nią roszczeń o naprawienie szkody przez M. S., gdyż powód nie wskazał nawet hipotetycznej szkody jaką pozwana spółka miałaby dochodzić od M. S.. Twierdzenia strony powodowej co do godzenia zaskarżonej uchwały w interesy pozwanej spółki należy zatem uznać za gołosłowne. W konsekwencji należy uznać, iż powód nie wykazał, że uchwała nr (...)zwyczajnego walnego zgromadzenia pozwanej spółki z dnia 27 września 2017 r. spełniała przesłanki z art. 422 § 1 k.s.h., tj. była sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz godziła w interesy spółki (...), wobec czego powództwo należało oddalić jako bezzasadne.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Pozwany wnosił o zasądzenie od powoda dziesięciokrotności kosztów procesu powołując się na treść art. 423 § 2 k.s.h., zgodnie z którym w przypadku wniesienia oczywiście bezzasadnego powództwa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia sąd, na wniosek pozwanej spółki, może zasądzić od powoda kwotę do dziesięciokrotnej wysokości kosztów sądowych oraz wynagrodzenia jednego adwokata lub radcy prawnego. Nie wyłącza to możliwości dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych. Zdaniem Sądu powyższy wniosek strony pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie. „Oczywista bezzasadność” powództwa oznacza sytuację, w której ocena, że dochodzi do zwykłej próby nadużycia praw przez powoda, nie wymaga szczególnych umiejętności (A. Kidyba [w:] Komentarz aktualizowany do art. 301-633 Kodeksu spółek handlowych, LEX/el. 2021, art. 423, LEX/el. 2021). Zdaniem Sądu tego rodzaju sytuacja nie wystąpiła w niniejszej sprawie, gdyż mimo faktu, że powództwo w niniejszej sprawie było bezzasadne, to nie sposób stwierdzić, iż bezzasadność ta była oczywista, bowiem w niniejszym postępowaniu zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe, zarówno na podstawie licznych dokumentów, jak i zeznań świadków, podczas gdy należałoby przyjąć, iż oczywista bezzasadność powództwa powinna być możliwa do stwierdzenia już na etapie wniesienia pozwu. Wskazany wniosek strony pozwanej należało zatem oddalić.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 98 § k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Ze względu na fakt, iż w niniejszej sprawie powództwo zostało oddalone w całości, Sąd obciążył pozwanych kosztami procesu, zasądzając od nich solidarnie na rzecz powoda kwotę 1 080 zł, stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone na podstawie § 8 pkt 22 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800). Jednocześnie Sąd uznał, iż brak było podstaw do zasądzenia na podstawie § 15 ust. 3 ww. rozporządzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu biorąc pod uwagę fakt, iż nie uzasadnia tego rodzaj i zawilość sprawy, a w dużej części dokumenty przedstawione przez strony nie były przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

SSO Cezary Skwara

ZARZĄDZENIE: (...)